

Pijácká balada

Slunce z temné krve stéká
měsíc trpělivě čeká
Nad kostelem měsíc stojí
němý hvězdy wskrytu rojí

U chalupy na kraji vsi
nepokojně skučí dva psi
a v chalupě ve světnici
ticho smutno jak v márnici

Bezděkova žena Hana
duše rozjitřená rána
dcerušky uložila spát
nejmladší musí kolébat

Netopýři tu létali
můrám křídla uštípali
hajej buvej moje milá
unese tě dobrá víla

Ves tone už v chladu v šeru
les prosvítá v jednom směru
Nad plesa mlh z osladičů
ční voje ztepilých stonků

Fialové chmury přilbic
sta omějí šalamounků
zelenavý žár kýchavic
zlaté barety vratičů

purpur čapek trpaslíků
na věšácích náprstníků
třešně zlomocných rulíků
inkousty černokněžníků

Od pramenišť přízrak bílý
nůši jako vikýř z fary
výří tvář ku zemi chýlí
bylinářka snáší čáry

A na dvorku na řetěze
dva psi vyjí jak pro kněze
Huš čerchmanti Tiše sedět
Nemusí hned každý zvědět

Zavanula vůně býlí
nebývale zmarné síly
slunce z temné krve steklo
měsíc leje chladné světlo

Nocí nevěstou bělostnou
dvanáctou zvon odklinkává
písničku pěje žalostnou
v ní na vědomí všem dává

Kdo pijácké
jařmo nese
do rána je
neunese

A už vánek odnáší ston
a už vane jasněji tón

Kdo piva jen
setřel pěnu
vše proklete
proti němu

Jde Václav Bezděk ten fajn chlap
rovně jak po šňůře Klap Klap
Plácl ho snad někdo Klap Klip
dobré či zlé se mnou vždy líp

Venca Bezděk ten prima kluk
z horního konce Tahanic
z kumpánů postavil by pluk
facku v hospodě dal pro nic

Pytlák Věna zrádné vlasy
jak ječmenné zralé klasy
nocí když jde srnu složit
v černém klobouku jako Žid

A dnes kráčí bez klobouku
minul sennou Babí louku
hořce na něj dýchá býlí
nebývale zmarné síly

Běl rozhleden bolehlavů
prudkých křovinatých svahů
hlídky durmanů a blínů
v asfaltovém cesty klínu

Jde Václav Bezděk ten fajn chlap
rovně jak po šňůře Klap Klap
Plácl ho snad někdo Klap Klip
dobré či zlé se mnou vždy líp

U kapličky v hustém doubí
sekeru kdos v dlani sevřel
jak milenku z kruté touhy
alkohol mu v krvi zamřel

Vtom záře do nebe šlehla
bíle po silnici lehla
koně motoru řvou vztekle
jak mučírén stroje v pekle

Světlometů dvě chapadla
lačně po Vénovi chmátla
chtivě do zad se mu vpila
snop vlasů mu podpálila

Už ho prudce měla minout
zas když právě šlápnul vedle
Křikl jak pod pádem jedle
vráz mu život přestal plynout

Zaječelo duo gum kol
ozvěna ho opakuje
přerušené ticho vůkol
jako když se rozpakuje

Z auta dva chlapi skočili
Co chceš dělat ptá se jeden
Co co dělat když jsme pili
Na korbu s ním Už ať jedem

Za vsí do rokle ho svrhнем
Za nohy vem hergot Honem
Ale co když ještě dýchá
Blázen seš a budeš zticha

Zhoupli ho jak pytel brambor
hned podruhé přes bočnici
Seno páchne jako zázvor
byliny jak pobožníci

Práskly dvířka od kabiny
zapečetily dvě viny
koně motoru řvou vztekle
jak mučírén stroje v pekle

Dech koní těch větrík hrne
šálu dlouhou pápěrovou
narušené ticho trne
nocí šněrovanou sovou

Sama Hana bez tyrana
neporodila mu synka
tak zůstali psi bez pána
a děvčátka bez tatínka

hlávky dolů od sedmi let
po schůdkách akátový med
Ječmínka krále čekanky
rtíky hvozdíky jak ranky

(MUDr. Jaroslavu Skálovi)